

Ferski

KYNNINGARBLAÐ SKÍÐAFÉLAGS ÍSAFJARÐAR

Efni í blaði:

Héðan og þaðan 2

Formaður 3

Viðtal við
Sigga Bóa 4

Myndasafn 8

Með buxurnar
á hælunum
Valur Jónatans
segir frá 10

Mótaskrár 11

Harðarskálinn
í máli og myndum 12

Um skíðagöngu 14

Á skíðum
hjá Svíum 15

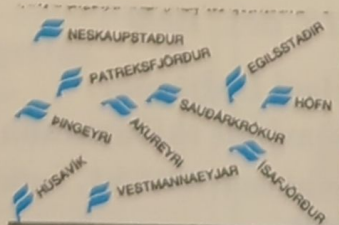

Við opnun nýju skíðalyftunnar.

Ljósni: Halldór Sveinbjörnsson.

UPPLÝFTING

Hafið þið kynnt ykkur pakkaferðir Flugleiða? Þær eru sannkölluð upp-lyfting í amstri daganna, gera ykkur kleift að njóta ferðalags á nýjan og hagkvæman hátt. Flugleiðir fljúga reglulega til 10 áfangastaða víðs vegar um landið. Möguleikar pakka-ferðanna eru fjölmargir, allt frá

skíðaferðum og leikhúsförum til sérferða á sjó og landi. Kynnið ný-um hlíðum á landinu okkar – fljúgið innanlands með Flugleiðum.

Allar nánari upplýsingar á sölu-skrifstofum Flugleiða, hjá umboðs-mönnum og ferðaskrifstofum.

FLUGLEIÐIR
INNANLANDSFLUG

Héðan og þaðan

Ferskí

Enn og aftur er ferðasjóður skíðamanna með útgáfu á blaði fyrir jólin. Við höfum kappkostað að gera blaðið enn betra og veglegra, með meira af góðu efni og minnk- að auglýsingarnar og farið meira út í styrktarlínur. Það gefur blaðinu meira gildi bæði fyrir lesendur og útgef- endur.

Að lokum vonum við að styrkendur standi vörð um gott málefni í framtíðinni, um að efla gott skíðablað, því án ykkar getum við ekki verið.

Með fyrirfram þökk.

Ritnefnd.

Ganga

27. desember fara 6 göngukrakkar ásamt Bitti Sandahl, göngubjálfa til Svíþjóðar, í æfingabúðir, nánar tiltekið í lítin bæ 300 km. frá Stokkhólmi, sem heitir Skålsjögarðen. Þau verða í 10 daga í ferðinni og koma heim 6. janúar.

Skíðaval erlendis

Skíðaval M.Í heldur utan til æfinga 29. des. n.k. og tekur ferðin 2 vikur. Farið verður til

Obertauern í Austurríki, en það er um það bil 100 km. frá Salzburg. Krakkarnir fjármagna ferðina sjálf en slík ferð er alltaf kostnaðarsöm, þau hafa verið mjög dugleg að vinna upp í kostnað s.s. í pylsvagninum, í rækju, við byggingarvinnu og haldið einn kökubasar. Krakkarnir vildu koma þakklætis til allra þeirra sem hafa stutt þau á einn eða annan hátt.

Fram í heimsókn

Í mars mánuði 1989 komu til Ísafjarðar á vegum Skíðadeildar Fram, fjórir hressir krakkar, 12 ára gamlir og kepptu á tveimur mótum sem gestir. Rúmum mánuði síðar fóru nokkur ísfirskir ungmenni í sömu erindagjörðum suður. Síðastliðin vetur komu svo um 20 frammarar í heimsókn hingað og voru við æfingar og keppni.

Hvort ísfirðingar endurgjaldi heimsóknina og farið suður í vetur verður tíminn að leiða í ljós, en vonandi verður að því þannig að framhald verði á því vínafélags- sambandi, sem með þessum heimsóknum hefur skapast. Að lokum má svo geta þess að all nokkrir burtfluttir ísfirðingar eru félagar í Skíðadeild Fram, bæði keppendur og bjálfarar.

Skíðavikan

Skíðavikan 1990 byrjaði upp á dal á skírdag. Fyrst var hátíðin sett, svo messaði sr. Karl V. Matthíasson. Kl. 3 byrjaði Síðan skein sól, með

Helga Björns í fararbroddi að spila við frábærar viðtökur áheyrenda. Snjómugga var til að byrja með, en síðan skein sól á Seljalandsdal það sem eftir var skírdags, allan föstudaginn langa og allan laugardaginn. Um kvöldið var jazzkvöld á Hótel Ísafirði, þar spiluðu Villi Valli, Gunnar Hólm, Óli málari úr víkinni og fl. Þetta kvöld heppnaðist mjög vel, færri komust að en vildu, svo að sveiflunni var fram haldið viku seinna. Á föstudaginn var grillað og karnival var á Dalnum. Þar mættu allskyns uppáklæddir furðufuglar og vöktu mikla kátinu viðstaddra, börnin skemmtu sér best af öllum, enda leikurinn til þess gerður. Um kvöldið voru dansleikir frá miðnætti til kl. 4. Á laugardaginn var páskaeggjamót fyrir börnin, tvær samhlíða brautir voru í fjallinu og var dregið þegar í mark var komið, sumir þurftu að fara aftur en það sakaði ekki, allir fengu páskaegg á endanum. Þessi dagur var vel heppnaður steikjandi hiti og fallegt veður. Um kvöldið voru fjölskyldutónleikar með Síðan skein sól í Alpýðuhúsinu. Á Páskadag var leiðindaveður, en um kvöldið var skíðaball í Staupasteini. Þar lék BG-flokkurinn, frábært ball og sömuleiðis lék Síðan skein sól í Sjallanum.

Gott veður var veður var á annan í páskum, þá var garpamótið keyrt í gegn. Kynnir var hinn margrómaði Halldór Hermannsson og var hlegið óspart af lýsingunum og var haft að orði að hátalarakerfi væri óþarft.

Parna voru mættir margir garpar svo sem; Hafsteinn Sig. Árni Búba, Silli Gústafs og fl. og fl.

Svona liðu páskarnir 1990, alltof hratt, allt heppnaðist vel og eins og einn af nefndarmönnum sagði: „Þetta er bara „generalprufa“ núna, næst tökum við þetta með stæl. Næst fáum við hingað á Ísafjörð fleiri brottflutta ísfirðinga og aðra gesti, þá kemur sko rétta stemmingin, nóg pláss höfum við á dalnum“.

Þess má geta að undirbúningur fyrir Skíðaviku 1991, er þegar hafinn, búið er að panta góða veðrið o.s.frv.

Skíðafélagsballið

Skíðafélagsballið var 29. des. í fyrri í Staupasteini. Uppúr kl. 23 fóru gestir að mæta og tóku þá þrúðbúin skíðabörn á móti þeim og fylgdu til sætis. Á miðnætti voru bornar fram snittur, smá skemmtiatriði vor og spilaði BG-flokkurinn fyrir dansi til kl. 3. Þessi dansleikur var hreint stórkostlegur, sá besti hingað til, virkileg stemming ríkti og er ætlunin að endurtaka gleðin laugardaginn 29. des. n.k.

Dagskráin auglýst síðar.

Dagur	Ort	Land
APRIL 1991		
12.-14.	Tignes	FRA
12.-15.	Whistler/Blackcomb	CAN
12.-20.	Reykjavík/Ísafjörður/Dalvík/Akur.	ISL
13.-14.	Val d'Isère	FRA
13.-14.	La Thuile	ITA
13.-14.	Solda	ITA
13.-14.	Lenzerheide	SUI
20.-21.	Erzurum	TUR

Alþjóðlegt svigmót á Dalnum

Eins og menn rekur minni til, var ráðgert að halda hér í apríl s.l., alþjóðlegt mót í alpagreinum. Af því varð því miður ekki, af ástæðunum sem við ísfirðingar reðum ekki við.

Nú er ráðgert að dagana 12. – 13. apríl 1991, fari hér fram tvö svigmót (FIS) á Seljalandsdal, sem eru samþæfleg mót og áttu að fara hér fram s.l. vetur. Um er að ræða mótarið hér á landi og verður fyrst keppt á Seljalandsdal. Keppt verður í full-orðinsflokki, karla og kvenna. Niðurroðun mótanna er sem hér segir:

Ísafjörður 12. – 13. apríl, tvö svig.

Akureyri 14. – 15. apríl, tvö stórsvig.

Dalvík 17. apríl, eitt stórsvig.

Reykjavík 19. – 20. apríl, tvö svig.

Skíðafélag Ísafjarðar hefur skipað mótstjórn fyrir mótið á Seljalandsdal. Í henni eru: Bergmann Ólafsson, Eyjólfur Bjarnason, Geir Sigurðsson, Gylfi Guðmundsson og Jóhann Torfason.

GSig.

Fréttir af landsliði

Íslenska skíðalandsliðið hefur verið með æfingar erlendis nú í haust, með svipuðu sniði og síðast liðin ár. Tilraun hefur þó verið með að skilina lið fyrir karla og konur. Hvort lið hefur þegar farið í tvær æfingarferðir. Þriðja ferðin verður svo farin í byrjun janúar, þá er ætlunin að æfa og keppa. Og nái einhverjir góðum árangri er stefnt með þá á heimsmeistaramótið í Salbach-Hinterklam í lok janúar.

Fyrsta æfingarferðin var farin 12. september, það voru stúlkurnar sem riðu á vaðið og héldu til Saas-Fee í Sviss. Þær sem fóru voru María Magnúsdóttir, Akureyri og Ásta S. Halldórsdóttir, Ísafirði, en Guðrún H. Kristjánsdóttir, Akureyri og Harpa Hauksdóttir komust ekki frá vegna náms.

Eftir rúmar tvær vikur héldu þær heim, en fimm strákar utan, Arnór Þ. Gunnarsson, Ísafirði, Jón Yngvi Árnason, Akureyri, Valdimar Valdemarsson, Akureyri, Vilhelm M. Þorsteinsson og Örnólfur Valdimarsson. Hinir tveir komust ekki, Haukur Arnórsson, Reykjavík er í skóla og Kristinn Björnsson, Ólafsfirði er í skíðamenntaskóla í Nor-egi, og hefur verið þar á skíðum. Þeir voru einnig í Saas-Fee, fyrstu vikuna, en fluttu sig til Mölta í Austurríki og voru þar síðustu vikuna.

Í nóvember þann 11. héldu svo stúlkurnar utan aftur, þá allar fjórar með tvo úr karla liðinu, sér til halds og trausts, Arnór og Vilhelm. Var þessi hópur í Mölta í Austurríki í 16 daga, héldu þá stúlkurnar ásamt Vilhelm heim.

Í þeirra stað komu Valde- mar og Jón Yngvi. Lýkur þeirri ferð 18. desember.

Ritstjórn og ábm.

Guðmundur Gunnlaugsson.

Kristín Hálfðánsdóttir

Ferskí útgefið 10. des. 1990

Ferskí er útgefið af Skíðafélagi Ísafjarðar. Ókeypis kynningarblað ferðasjóðs skíðamanna. Setning, umbrot, filmvinna og prentun: H-PRENT, Ísafirði. Prófkalestur: Kristín Hálfðánsdóttir.

Auglýsingasöfnun

Guðrún Kr. Kristjánsdóttir, Anna Sigurðardóttir, Margrét Ósk Jónsdóttir og Hanna Mjöll Ólafsdóttir.

Formaðurinn

Segja má að skíðaíþróttin sé almenningsíþrótt okkar Ísfirðinga, bæði í keppni og leik og höfum við átt um langt árabil keppendur í fremstu röð skíðamanna, bæði í göngu og alpagreinum. Meira er þó um vert hve hinn almenni áhugi á íþróttinni er mikill hér í bæ og er næsta víst að það er forsendan fyrir árangri okkar í keppnisgreinum. Óhætt er að segja að mikil þrekvirki hafi verið unnin hér áður í þessum málum, og að á tímabili hafi Ísfirðingar verið í fremstu röð hér á landi hvað aðbúnað til skíðaiðkunar snertir.

Skíðafélag Ísafjarðar er hagsmunafélag allra þeirra sem stunda eða hafa áhuga á skíðaíþróttinni á Ísafirði og kemur fram fyrir þeirra hönd. Markmið félagsins er að efla áhuga á íþróttinni og beita sér fyrir framförum og uppbyggingu á þeirri að-

stöðu sem menn telja nauðsynlega hverju sinni.

Skíðafélag Ísafjarðar tók á síðasta ári við af Skíðaráði að halda uppi starfi fyrir skíðaíþróttina á Ísafirði. Eftir að stjórn hafði verið kosin var byrjað á að setja á vikulega fundi og hafa verið haldnir 35 bókaðir fundir á þessu tímabili. Kosnar voru nefndir á vegum félagsins og er skipurit hér aftar í blaðinu sem útskýrir þær nánar. Starfið á síðasta vetri var mikið því eins og allir vita þarf gott skipulag að vera til staðar þegar allar æfingar þurfa að ganga upp og þarf þá að taka tillit til stunda-
töflu í skóla, rútuförðum og fleira. Bikarmót voru haldin hér á Ísafirði síðastliðinn vetur og unglingameistararnót Íslands var haldið hér helgina fyrir páska og tókust öll þessi mót vel og má þar þakka góðu skipulagi og samvinnu þeirra nefnda sem

valdar voru. Ljóst er að margir hafa lagt hönd á plóginn í því unglingastarfi sem Skíðafélagið hefur staðið fyrir og er það forsenda fyrir því að félagið haldi uppi kröftugu uppbyggingar og uppeldisstarfi í þágu barna og unglinga sem það hefur gert.

En fleira kemur til en keppni og þjálfun, skemmtilegt félagslíf með þátttöku fjöldans er nauðsynleg, og þar ber að nefna lofsvert framtak nokkurra félagsmanna sem staðið hafa fyrir endurbyggingu á gamla Harðarskólanum sem ásamt því að aðstaða fyrir móta-
hald hefur batnað stórkostlega er skálinn frábær án-ingastaður fyrir keppendur og fleiri sem stunda skíðin. Einnig ber að nefna endur-

vakningu á tveimur merkjum menningarviðburðum sem félagið stóð fyrir en það er Skíðafélagsballið og Skíðavikan, óhætt er að segja að vel hafi tekist til í hvoru-
tveggja og er öruggt að framhald verður á því. Þá er annað mjög gott framtak sem ber að nefna, það er Kola-
portið sem haldið var tvisvar sinnum í Félagsheimilinu í Hnífsdal og hressti ekki bara upp á bæjarbraginn heldur hjálpaði aldeilis upp á fjárhag félagsins.

Framundan eru stór verkefni og ber þar helst landsmót að vori og alþjóðlegt mót skömmu síðar og er undirbúningur þegar hafinn. Annað stórmál og ekki síður mikilvægt fyrir skíðaíþróttina og okkur sem byggjum Ísafjörð er skíðaval Mennta-

Kristín Hálfðánsdóttir.

skólans, nú hefur settur skólameistari tekið af skarið og verður gerð úrslitatilraun til að rífa skíðavalið upp úr þeirri lægð sem það hefur verið í og verðum við öll að snúa bókum saman og hjálpa til að gera það mögulegt.

Með von um að senn fari að snjóa til fjalla og að færið verði sem best í vetur á skíðaparadís okkar Ísfirðinga Seljalandsdal.

Með skíðakveðju

Kristín Hálfðánsdóttir.

Skíðafélag Ísafjarðar

Stjórn félagsins

Eggert Jónsson · Kristín Hálfðánsdóttir · Egill Sigmundsson

Göngunefnd

Pröstur Jóhannesson
Guðmundur Ágústsson
Árni Traustason
Sigurjón Sigurjónsson

Alpagreinaneftnd

Arnór Jónatansson
Gylfi Guðmundsson
Hermann Hákonarson
Ásta Halldórsdóttir
Þórunn Pálsdóttir
Sigurborg Þorkelsdóttir
Grétar Sigurðsson

Unglinganeftnd alpagreina

Guðrún Kr. Kristjánsdóttir
Margrét Ó. Jónsdóttir
Margrét Jónsdóttir

HELGARFERÐIR TIL AKUREYRAR

VERÐ FRÁ KR. 10.240.-

FLUGFAR OG GISTING Í 2 NÆTUR

UPPLÝSINGAR OG PANTANIR HJÁ
UMBOÐSMÖNNUM OG FERÐASKRIFSTOFUM

Breytum til og skreppum norður.

flugfélag
norðurlands

„Vitlaus með víni – og veit það sjálfur“

Siggi Bóa í viðtali við Bjarna Brynjólfsson
Myndir: Gunnar Gunnarsson o.fl.

Hann er meðalmaður á hæð og samanrekin. Hárið er nærri því svart nema að undanskildum nokkrum silfurgráum hárum. Augun eru brún, fjörleg. Hreyfingar þessa manns eru rólegar, yfirvegaðar. Og hann er feiminn. Á því leikur enginn vafi. Og stundum þegar hann talar glittir á einhvern þúka í andlitinu. Maðurinn heitir Sigurður H. Jónsson og er kallaður Siggi Bóa í daglegu tali. Allavega á Ísafirði þar sem hann ólst upp. Á skíðum.

Siggi Bóa. Goðsögn á Ísafirði. Heimsfrægur á Íslandi. Eini Íslendingurinn sem hefur komist með fremri endann á skíðunum þar sem hinari sönnu skíðastjórnur hafa aftari endann. Siggi Bóa – stolt Ísafirðingur þegar hann varð númer 13 í svigi á Heimsbikarmótinu á skíðum 1978, sem haldið var í Garmisch Partenkirchen í Þýskalandi, þá aðeins 18 ára gamall. Því meiri voru vonbrigðin þegar Siggi Bóa lýsti því yfir árið 1980 að hann væri hættur að æfa skíði. Óánægjukið fór um Ísafjörð – svo mikill og svo hár að snjóskriða féll á Kirkjubólshlíð. Síðan þá hefur eiginlega aldrei fest snjó í Stóruurð þar sem kappinn lék sér á skíðum ungur að árum fram á kvöld hvern einasta dag. Kannski orðum aukið. Hann er sonur Jóns Karls Sigurðssonar og Steingerðar Gunnarsdóttur. Hann á þrjú systkini, Ragnhildi, Gunnar og Þórdísi. Hún hefur reyndar orðið Noregsmeistari á skíðum.

Nýr Ingemar Stenmark

Ég man vel eftir því hvernig drengurinn rótaði sér áfram í gegnum brautina í keppni. Aðdáunarsvipur á hverju einasta andliti sem horfði á. Hann var lengi vel klæddur í grænan jakka og skíðabuxur í stíl. Og ferðin.

Ferðin á þessum græna skíðamanni var ótrúleg. Öllum sem á horfðu var ljóst að þarna var enginn venjulegur skíðamaður á ferð, heldur efniviður í alþjóðlegan meistara.

Sumir sögðu að Siggi yrði nýr Ingemar Stenmark. Það var haft eftir sænska skíðalandsliðsþjálfaranum, Ole Rollen. Siggi gefur ekki mikið út á það. „Hann var að hætta sem þjálfari þegar ég byrjaði að æfa með sænska landsliðinu. Þetta var bara kjaftæði. – Það var einhver blaðamaður sem kreisti þetta út úr honum,“ segir hann.

Siggi er orðinn 31 árs gamall í dag. Hann varð framkvæmdastjóri Skíðasambands Íslands í haust og líkar vel. Hann vinnur einnig sem þjálfari fyrir fjögur félög í Reykjavík sem starfa saman, þ.e. Fram, Víking, ÍR og KR. „Það er erfitt að æfa skíði í Reykjavík,“ segir hann og brosir. „Það er svo fámennnt í eldri flokkunum. Þess vegna var gerð tilraun í fyrra til þess að sameina fimm félög. Þá voru um það bil 120 krakkar í hóp saman. En svo gekk Ármann úr samstarfinu og nú eru eitt-hvað um 40 krakkar sem æfa skíði hjá þessum fjórum félögum. Það er nú allt og sumt. Það fara kannski fimm eða sex klukkustundir í hverja æfingu og af þeim tíma eru þau kannski þrjá tíma á skíðum. Það myndi lítið þýða að bjóða þeim fyrir vestan upp á þetta.“

Þegar ég spyr hann um uppvaxtarárin á Ísafirði ber hann fyrir sig lélegu minni. „Hvenær ég man fyrst eftir mér?“ spyr hann á móti. „Bara svona sem þúki í fjör- unni,“ bætir hann við. Nú þú hefur ekki verið á skíðum? „Neiii,“ segir hann með semingi. „Ég var svona fimm eða sex ára þegar ég steig fyrst á skíði. Það þótti nú ungt þá en þykir ekki mikið í dag.“

„Svo ólst maður hálfpartinn upp í urðinni fyrir ofan bæinn. Þá áttum við heima í húsinu hjá honum Sigga Sveins. Í kjallaranum þar. Maður var í urðinni alla daga og á kvöldin líka því hún var svo vel upplýst. Það var mikill og góður félags- skapur í urðinni. Menn löbbuðu saman upp og röbbuðu á leiðinni. Þarna voru Magni Pétursson, fót- boltakappi, Haffi Júl og Gunnar Bjarni Óla.“ Hann

„Ég var ekki mikill ævintýramaður.“

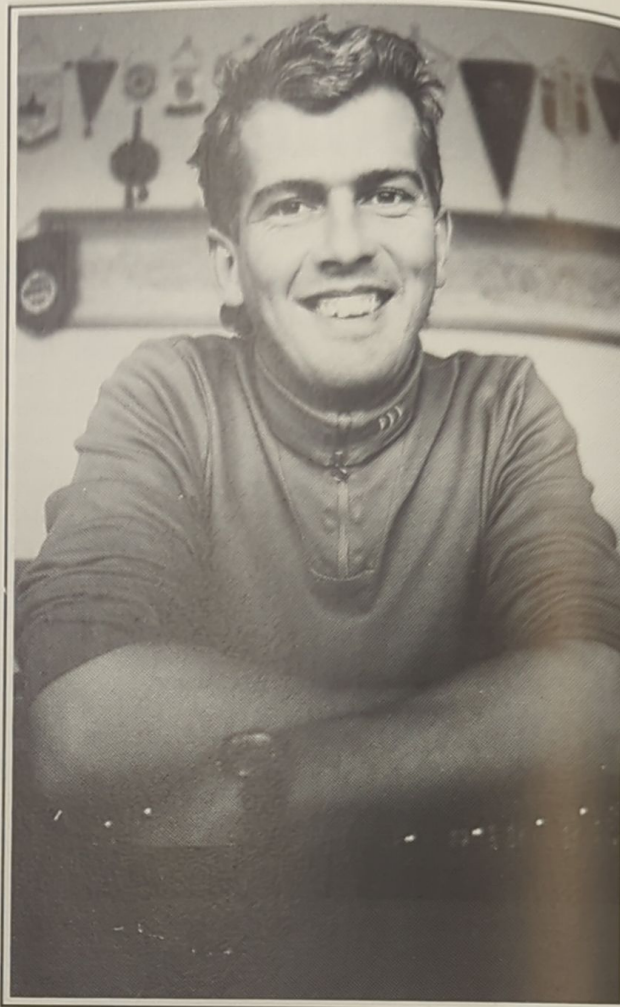
Kappinn upp á sitt besta. Einbeitingin leynir sér ekki.

æfði ekki aðrar íþróttir en skíði. „Ég lék mér náttúr- lega í fótbolta sem strákur en hætti því þegar ég var tólf ára. Ég ætlaði mér að verða góður á skíðum.“

Hann segist samt ekki hafa farið að æfa neitt að ráði fyrr en hann var orðinn þrettán ára gamall. Hvað var svona heillandi við skíðaf- þróttina?

„Ég veit það ekki. Mér fannst bara ofboðslega gam- an á skíðum. Ég fékk útrás á skíðunum og hafði gífurleg- an metnað.“

Manstu eftir hvernig út-

búnað þú varst með á fótunum þegar þú byrjaðir?

„Ég man eftir skóm, sem ég átti, og var ofboðslega grobbinn af. Þetta voru tvöfaldir leðurskór, reimaðir og svo voru gormabindingar. Þetta var besti útbúnaður sem völ var á. Annars hef ég verið mjög heppinn á skíðunum. Ég hef aldrei brotnað. Enda voru það frekar skíðin sem brotnuðu í gamla daga. Við fórum alltaf með skíðin til Arnórs Stígssonar ef þau brotnuðu. Hann lagði þau.“

Þú hefur brotið nokkur pör af skíðum en aldrei sjálfan þig? „Já, ég hef alveg sloppið við það að brjóta mig.“

Og hverju þakkar þú það? Er einhver verndarengill yfir þér?

„Það held ég ekki. Ég bara ekkert átti að brotna.“

Parf maður ekki að vera ansi kaldur til þess að verða góður á skíðum?

„Ég veit ekki hvort maður þarf að vera kaldur. En maður verður að þora að taka áhættu og sjensa. Bruna niður fjallið. Það er nauðsynlegt.“

Ætlaði að verða góður á skíðum

Þú hefur náttúrlega prófað það einhvern tímann? Að fara í brun niður með efri lyftunni, á Ísafirði. Maður þótti kaldur ef maður þorði það.

„Já, já. Við prófuðum það einhvern tímann. Maður náði ágætis ferð.“

En hvað þurfa menn að hafa til að bera til þess að verða góðir á skíðum?

„Menn eru náttúrlega misjafnlega af Guði gerðir,“ segir hann. „Það eru ekki allir sem ná langt. En ögun og þrautseigja skiptir miklu máli. Skíðaíþróttin er ofboðslega flókin íþrótt miðað við margar aðrar. Það eru margir þættir sem þurfa að vera í lagi til þess að ná einhverjum árangri.“

Hvaða þættir?

„Á skíðunum er samhverfing gífurlega mikilvæg. Í sviginu er maður kannski á fjörutíu kílómetra hraða þegar maður er að beygja. Maður notar allan líkamann, hendur, mjaðmir og fætur. Og svo notar maður þyngdarlögmálið. Það tekur ofboðslega langan tíma að samþæfa allar hreyfingarnar þannig að þær verði sjálfvirkar. Þetta er alveg eins og maður sé að keyra bíl. Þar er sama lögmál að verki. Maður hugsar ekki um hreyfingarnar - þær verða sjálfvirkar. Svo þarf maður líka mikinn styrk.“

Er æskilegt að fólk byrji

mjög ungt á skíðum til að ná árangri?

„Já. Að leika sér á skíðum. En ég er alveg á móti því þegar verið er að taka sjö eða átta ára gömul börn og setja þau í stífa þjálfun. Þá hverfur leikgleðin. Þegar þau eru orðin fjórtán ára gömul þá hætta þau að æfa því þá eru þau búin að fá nóg. Krakkar eiga að fá að leika sér á skíðum. Það skiptir máli á þessum aldri. Svo geta þau farið að æfa skíði seinna mér þegar þau eru orðin eldri. Á þessum leikaldri er bara slæmt að einhver sé yfir þeim. Það er líka oft þannig að foreldrarir eru að pressa á þau. Þeir fara með á Andrésar Andar leikana, vaka kannski heilu næturnar við að smyrja undir skíðin, vegna þess að litlu krílin eru að fara keppa daginn eftir. Stundum hefur komið upp sú staða að foreldrarir eru hreinlega til vandræða. Metnaðurinn er hjá þeim en ekki hjá krökkunum sjálfum.“

Þótt níu ára gamalt barn vinni keppni á skíðum þá er ekkert sem segir að það verði jafn gott sem sautján ára unglingur. Einhver annar, sem er langt á eftir, getur verið miklu meira efni. Ég er á því að krakkar eigi ekki að byrja æfa fyrr en þau eru orðin tólf ára. Þá er fyrst hægt að byrja fyrir alvöru.“

Hefur skapið mikið að segja?

„Já. Ég hugsa að keppnis-skapið eigi nú stóran þátt. Þetta er náttúrlega einstaklingsíþrótt. Skapið getur fleytt manni áfram en það getur líka skemmt fyrir.“

Hefur þú stórt skap?

„Já, það held ég,“ segir hann rólegur. „En ég er ekkert mikið að flagga því.“

Hvað varstu gamall þegar þú kepptir fyrst á skíðum?

„Fyrsti verðlaunapeningurinn minn er frá því að ég var átta ára gamall. Og það var fyrir göngu,“ segir hann og brosir. Ég hvái. „Já, pabbi var eitthvað að labba og ég fór með.“

Gönguskíði urðu samt ekki fyrir valinu.

„Neiii,“ hann dregur seiminn. „Ekki þá. Annars hef ég mjög gaman af því að fara á gönguskíði núna. Sérstaklega þegar fer að vora.“

Manstu eftir fyrstu svigkeppninni sem þú vannst?

„Nei,“ segir hann ákveðinn.

Hvað var það sem dró þig að stöngunum?

„Ég veit ekki hvað það var sem dró mig að þeim. Ætli það hafi ekki bara verið keppnin og spennan sem fylgdi tímatökunni. Merkilegt nokk,“ segir hann hugsandi svip og bætir síðan við. „Þær fóru nefnilega ekki vel

með mann, blessaðar stangirnar. Maður var allur marinn og blár með margföld hné.“

Fjórtán ára gamall var Siggí farinn að æfa töluvert mikið með þeim eldri á Dalnum. „Ég man eftir því að það var lengi takmarkið hjá mér að vinna Hafstein í tímatöku.“

Var það mikill sigur og sætur þegar þér tókst það?

„Já. Það var það. Hann var einn af þeim bestu á landinu. Síðan náði ég að vinna hann í keppni um sama leyti þegar ég keppti sem gestur.“

Þú fékkst undanþágu til að keppa með karlaflokknum?

„Já, það var árið 1975. Þá fékk ég að keppa á Íslandsmótinu sem var haldið á Ísafirði. Og vann hvorutveggja, bæði svig og stórsvig.“

Það hlýtur að hafa vakið mikla athygli?

„Jú, jú. Það varð voðalegt írafár út af þessu. Þetta þótti mjög merkilegt,“ segir hann yfirvegaður.

Skíðaíþróttin flókin

Hvað gerðist svo?

„Eftir þetta gerðist allt mjög hratt. Þá um haustið var ég valinn í landsliðið. Svo fór ég á Olympíuleikana í janúar 1976 sem voru haldnir í Innsbruck. Það var svona meira til að vera með,“ segir hann brosandi. „Þetta var náttúrlega mikið upplifelsi. En við vorum langt á eftir svona keppnislega. En þarna sá maður alvöru skíðamenn.“

Í fyrsta skipti? spyr ég.

„Já, allavega lifandi.“

Manstu eftir því hvernig þér leið að vera keppa svona ungur fyrir Íslands hönd á Olympíuleikum?

„Ég var stressaður. Ég startaði náttúrlega mjög aftarlega samkvæmt punkta-kerfinu. Við vorum þarna með vanþróuðu löndunum á skíðum. Ísland, Kína og Danmörk. Þegar maður startar svona aftarlega þá á maður voðalega litla möguleika. Brautin er þá orðin höggvin því úti eru brautirnar ar frystar. Þetta er bara ís og klaki. Mig minnir að ég hafi verið númer 75 í starttröðinni.“

Um vorið 1976 fór Siggí einn til Ítalíu. Hann keppti á ítalska meistaramótinu og gekk mjög vel - lenti í 7. sæti í svigi og 9. sæti í stórsvigi. „Ég fékk mjög góða punkta. Það varð eiginlega kveikjan að því að ég fór að æfa með sænska landsliðinu.“ Hann segir það hafa verið verk Þóris Jónssonar, sem þá var formaður Skíðasambands Íslands. Þórir var persónulegur vinur manns í sænska

Skíðasambandinu og þannig fékk Sigurður Jónsson frá Ísafirði tækifæri til að æfa með bestu skíðamönnum heims. Þá um haustið fór hann og hóf æfingar með sænska landsliðinu í alpagreinum. „Ég bjó síðan í ferðatösku næstu þrjú árin,“ segir hann.

Var þetta harður skóli?

„Já, ég myndi segja það. Að mörgu leyti. Ég var styrktur fjárhagslega en ég hefði þurft meiri félagslegan stuðning. Ég var eiginlega úr tengslum við Skíðasambandið hérna heima og mennina, sem voru á bak við þetta hérna.“

Hvers vegna, gleymdist þú?

Siggí með smásýnishorn af verðlaunagripum sem hann hefur unnið til erlendis. Í dag eru verðlaunagripirnir niðurpakkaðir í geymslu.

„E, þetta var eitthvað sambandsleysi. Þegar maður er svona lengi í burtu þá rúlla hlutirnir einhvern veginn áfram. Maður gleymdist kannski ekki. En það var ekki haft samband við mann. Ég var nú heldur ekkert að láta vita mikið af mér heldur. Þannig að þetta var báðum aðilum að kenna.“

Úti að labba með pabba

Voru þjálfunaraðferðirnar sem þú kynntist þarna mjög frábrugðnar því sem þú áttir að venjast?

„Já, ég verð að segja það. Þetta var miklu strangari og erfiðari þjálfun en ég hafði kynnst. Þetta voru alvöru æfingar. Maður var á skíðunum fimmtíu daga fyrir áramót. Þó ég væri sá besti á Íslandi þá var ég tekinn í eins konar skíðaskóla fyrst í stað til þess að laga ýmis tæknileg atriði. Það voru grundvallaratriði sem maður hafði aldrei heyrt um áður. Þetta var sama gamla sagan, að vera heimsfrægur á Íslandi.“

Var þetta stór hópur sem þú varst með þarna úti?

„Ja, svona tíu til tólf manna hópur.“

Nú er skíðaíþróttin einstaklingsíþrótt. Hvernig var sambandið á milli manna?

„Það var yfirleitt gott samband á milli fólks. Þegar maður var uppi í brekku þá var maður að keppa en þar fyrir utan var sambandið gott. Liðið hristist saman smámsaman. Maður keyrir í bílum með þessum krökkum fleiri þúsund kílómetra og deilir með þeim hótélherbergjum.“

Hann lýsir Ingemar Stenmark sem finum náunga. „Það var talað um að hann segði aldrei neitt og að hann

væri mjög lokaður. En hann var bara þannig við fjölmörg. Stenmark var mjög hress og skemmtilegur náungi. Hann reytti stundum af sér brandara. Hann var náttúrlega dálítið sérstakur náungi sem beitti sjálfan sig járnaga og rúmlega það. Hann hefði aldrei getað þetta öðruvísi. Stenmark æfði ofboðslega mikið - meira en aðrir í hópnun. Svo passaði hann sig mjög mikið. Hann lét ekki hvað sem er ofan í sig og borðaði aldrei á milli mála. Hann borðaði til dæmis aldrei neitt á kvöldin. Hann var mjög stífur á því að halda mjög ákveðna rútínu. Þegar við vorum að ferðast þá lagði hann ríka áherslu á það að fá að borða á réttum tímum þannig að ekkert færi úr skordum. Og það var ekkert droll á honum á kvöldin. Þessi maður hafði algjöran stálvilja. Enda gæti enginn náð svona langt nema eitthvað byggði að baki.“

Kynntist þú þessum alþjóðlegu skíðastjörnum vel?

„Já, maður var málkunnugur mörgum af þessum mönnum. En þeir voru ekki

„Ég var bara ekki nógu þroskaður“.

vinir manns. Þetta var svona sirkus. Maður ferðaðist stað úr stað og keppti.“

Hvernig líkaði þér það?

„Ég hafði nú yfirleitt gaman af ferðalögum. Eitt árið tók ég saman dagana, sem fóru í ferðalög, og fékk út 35 daga sem fóru bara í flugferðir. Ég taldi bílferðirnar ekki einu sinni með.“

Siggi lýsir brekkunum erlendis sem grjóthörðum klakabúntum. „Brekurnar eru kannski unnar í hálfan mánuð áður en mót fara fram. Herinn er stundum látinn troða snjóinn niður með fótunum. Síðan er fleiri þúsund lítrum af vatni sprautað yfir brautina. Það er allt í lagi að skíða í skara miðað við þetta. Þetta er hálfgerst sveit bara. Portverðirnir nota brodda undir skóna til að fóta sig í brekkunum. Til þess eru skíðin nú með stálkanta þó maður þurfi ekki að nota þá mikið herna heima.“

Á Ólympíuleikum

Það er enginn hugarburður að Siggi Bóa hefði getað

Siggi með Jón Karl son sinn, sumarið 1987.

orðið alþjóðlegur meistari á skíðum. Ef hann hefði bara haldið áfram að æfa. Og ef aðstæður hefðu verið öðruvísi. Það er hins vegar alltaf auðvelt að nota orðið EF. Hann segir sjálfur að hann hefði getað náð langt. „Ég vann nokkur alþjóðleg mót og varð númer þrettán á heimsbikarmótinu í Garnisch Partenkirchen. En svo fór ég að meida mig og það spilaði inn í. Ég ofreyndi mig í baki. Ég hlýt að hafa slitið eða rífið eitthvað,“ segir hann. „Þetta kom fyrir mig tvo vetur í röð. Og þá fór að

halla undan fæti.“

Siggi hætti að æfa þegar hann var tvítugur. Ég spyr hann hvers vegna hann hafi tekið þá ákvörðun?

Brennivínið eflaust haft einhver áhrif

Hann brosir og hugsar sig um í dálitla stund áður en hann svarar. „Það eru nú margar ástæður fyrir því. Það er ekki hægt að taka neitt eitt atriði út þar. Ég hætti eiginlega áður en ég var byrjaður af einhverri alvöru,“ segir hann og hlær. „Meiðslin höfðu náttúrulega mikið að segja. Þau voru að pirra mig. Annað atriði var það að ég var í nokkurs konar stríði við formann Skíðasambands Íslands, Sæmund Óskarsson. Ég þurfti á meiri stuðningi að halda. Og svo hefur brennivínið eflaust haft einhver áhrif líka.“

Flestir sem fylgdust með Sigga á þessum tíma vita að hann var farinn að drekka. Það leyndi sér aldrei þegar Sigurður Jónsson drakk. Varstu farinn að drekka mikið?

„Hvað er mikið?“ spyr hann á móti. „Ekki kannski mikið, en illa. Jú, óþarflega mikið miðað við að ég var í íþróttum. Það er samt engum um að kenna nema sjálfum mér. Hefði ég verið aðeins þroskaðri þá hefði ég tekið öðruvísi á málunum og drukkinn minna.“

Hefur þú farið í meðferð? „Út af brennivíni? Já, já, en brennivínið er ekki vandamál eins og er.“

Þetta þótti mikið hneyksli á Ísafirði. Að þú drykkir daginn áður en þú kepptir. Það gerðist er það ekki? „Jú,

og það var mikið hneyksli og náttúrulega mjög slæm hegðun sem var lítilsvirðing við hina keppendurna. Ég er eins og sagt er um menn - vitlaus með víni. Og ég veit það alveg sjálfur.“

Hvers vegna fórstu að drekka? Varstu feiminn?

„Það veit ég ekki. Ég var ofboðslega lokaður en hvort það var út af því eða einhverju öðru það veit ég ekki.“

Þig hefur langað til að prófa lífið eins og aðrir?

„Já, ég hugsa nú að það hafi verið hluti af þessu. Manni fannst maður vera að missa af einhverju. Svo þegar maður drakk svona illa þá varð þetta mjög áberandi,“ segir hann og brosir. Hann ræðir þetta eins og hvert annað vandamál.

Var pressan of mikil?

„Það drekkur náttúrulega enginn vegna þess eingöngu. En ég fann fyrir pressunni. Bæði frá umhverfinu og svo gerði ég sjálfur brjálæðislegar kröfur til mín - kröfur sem voru í rauninni óraunhæfar.“

Deilt við Skíðasambandið

Var sjálfsmatið rangt?

„Já, ég hugsa það. Ég var óþolinmóður. Ég vildi fá allt strax. Ég hefði getað gefið sjálfum mér meiri tíma. Mér fundust meiðslin vera heimsendir, sem þau voru náttúrulega ekki. Svo var ég orðinn svekktur á þessum deilum við Sæmund og Skíðasambandið. Þetta var eiginlega hálfgerð uppgjöf hjá mér. Það sem vóg þyngst voru deilurnar við Skíðasambandið. Ég var neyddur yfir á annað merki - önnur skíði, því var hótad að ég fengi ekki að keppa fyrir Ísland o.s.frv. Ég var líka mjög óstýrillatur. En framkoma Sæmundar var ekki eðlileg. Sem dæmi um hana get ég nefnt að þegar við töluðum saman í síma þá tók hann allt upp á segulband. Maður lét náttúrulega ýmislegt flakka í símann og það var kannski spilað fyrir aðra á fundum hjá Skíðasambandinu. Þetta lýsir manninum best. Hann hringdi meira að segja í foreldra mína og var að hótta þeim illu. Það urðu blaðaskrif út af þessu máli og læti. Það var endirinn. Ég lýsti því yfir að ég myndi hætta ef hann yrði áfram formaður. Hann hafði náttúrulega brennivínið á mig og ásakaði mig fyrir drykkjuskap og fleira.“

Sérðu eftir því að hafa hætt?

„Ekki núna. Ég hefði samt ekki viljað missa af þessu því þetta voru góð ár. Ég var ofboðslega ósáttur við að hætta þá og lengi á eftir. Mér

fannst ég hálfpartinn hafa verið neyddur til þess. En auðvitað hefði ég getað haldið áfram. Ég tók ákvörðunina sjálfur og er orðinn sáttur við hana núna. Þetta var orðið þannig að ég treysti mér hreinlega ekki til þess að halda áfram. Ég gafst bara upp. Auðvitað tók ég vitlaust á hlutunum. Ég hefði getað hætt að drekka brennivín og ég hefði geta tekið öðruvísi á deilunum við Skíðasambandið. Ég var bara ekki nógu þroskaður. Það er nú einu sinni svo að ef maður drekkur brennivín illa og heldur því áfram þá nær maður engum árangri - það alveg sama hvað maður er að gera.“

Ekki mikill ævintýramaður

Hvað varðstu oft Íslandsmeistari?

„Ég man það ekki. Nokkrum sinnum. Ég keppti ekki á svo mörgum Íslands-mótum. Metnaðurinn beindist fyrst og fremst að því að ná árangri úti. Ég á bikara og peninga í tugatali. Það er allt ofan í geymslu pakkað niður í kassa.“

Hver var höfuðandstæðingur þinn herna heima fyrir?

„Það hefur trúlega verið bróðir stórsöngvarans okkar, hans Kristján Jóhannssonar - Haukur Jóhannsson frá Akureyri. En við erum engir fjendur í dag - við erum þvert á móti mjög góðir vinir.“

Varð ekki skólinn útundan hjá þér á meðan þú æfðir skíðin?

Það var ekki komin upp skíðabraut hér á landi þá. „Jú, hann varð útundan. Ég kláraði gagnfræðaskólann en síðustu tvö árin þar var ég mikið frá skólanum. Svo byrjaði ég aftur í skóla árið 1983, á Ísafirði meira að segja. Þá var ég að vinna þar sem þjálfari og fór í undirbúningsdeildina í Tækniskólanum. Ég hugsa að ég hefði farið á svona skíðabraut hefði ég verið bakkaður upp í því og ég hefði séð mér fært að gera það. Ég held að það sé engin spurning.“

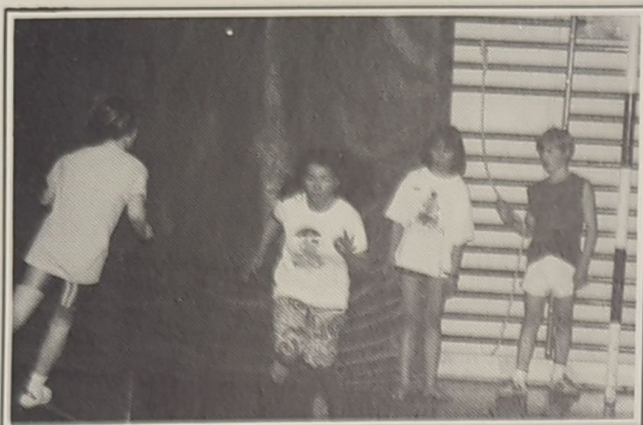
Hann segist ekki muna eftir neinum sérstökum ævintýrum á Dalnum. Segist ekki hafa verið mikill ævintýramaður á skíðum heldur einbeitt sér að æfingum í braut. „Það voru samt nokkrir svalir þarna með manni, t.d. Einar Valur Kristjánsson og fleiri,“ segir hann hlajandi. Svo lítur hann á klukkuna og segir: „Hva, það er bara komin yfirvinna. Það er nú meiri tíminn sem fer í svona viðtal.“ Og þar með er spjallinu lokið.

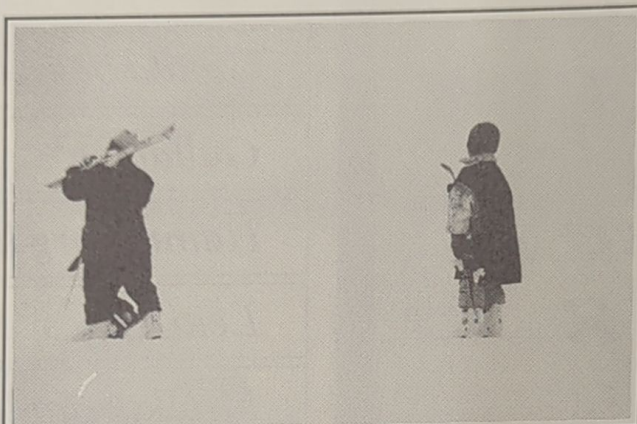
Siggi Bóa og Þórdís systir hans en hún hefur verið noregsmeistari.

*Eftirfarandi fyrirtæki styrktu útgáfu á Ferskí
og kunnum við þeim bestu þakkir fyrir*

Lífeyrissjóður Vestfirðinga	G l e ð i l e g j ó l o g f a r s æ l t n ý t t á r	Verslunin Bimbó
Föndurloftið, Mjallargötu 5		Bókaverslun Jónasar Tómassonar
Bæjarfógeti og sýslumaður		Sporthlaðan hf.
Efnalaugin Albert		Ágúst og Flosi hf.
Ísafjarðarapótek		Gamla bakaríið
Blikksmiðja Erlendar		Gullauga
Verkfrst. Sig. Thoroddsen hf.		Hamraborg hf.
Straumur hf.		Leiti hf.
Lögfræðiskrifstofa Arnars G. Hinrikssonar		Mjólkursamlag Ísfirðinga
Stúdíó Dan, Hafnarstræti 20		Myndás ljósmyndastofa
Bílaverkstæði Ísafjarðar		Núpur hf.
Bæjarins besta		Olíufélagið hf.
Djúpbáturinn hf.		Óðinn bakari
Gúmmibátaþjónustan		Pólarvideó, Sjómannastofan
Netagerð Vestfjarða hf.		Póllinn hf.
Húsgagnaloftið		Sund hf.
Ísfang hf.		Vitinn
Rörverk hf.		Frábær sf.
Sandfell hf., Vír hf.		Einar Guðfinnson hf.
Vélsmiðjan Þór hf.		Vélbátaábyrgðarfélag Ísfirðinga
Vöruval		Vélsmiðja Ísafjarðar
Vélsmiðjan Þristur		Vátryggingafélag Íslands hf.
Gámaþjónusta Vestfjarða		Ísver
Ísafjarðarleið		Kaupfélag Ísfirðinga
Úravinnustofa Axels Eiríkssonar		Olíufélag útvegsmanna hf.

Ekkert gefið eftir á æfingu 12 ára.

Heyrðu, mér var sagt að það væru lyftur hérna.

10 og 11 ára krakkar á æfingu í haust með þjálfurunum Kristjáni Flosasyni og Rafni Pálssyni.

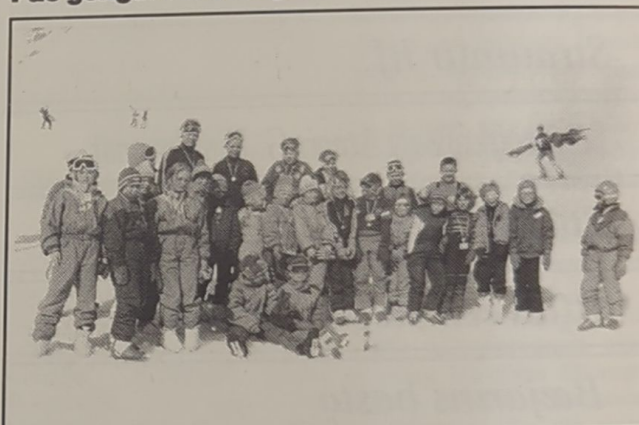

Hluti af 12 ára krökkum á æfingu með Kristni Grétarssyni þjálfara.

Mynda

Það gengur ekki lengur.

Hressir krakkar.

Hliðar, saman, hliðar, einn, tveir...

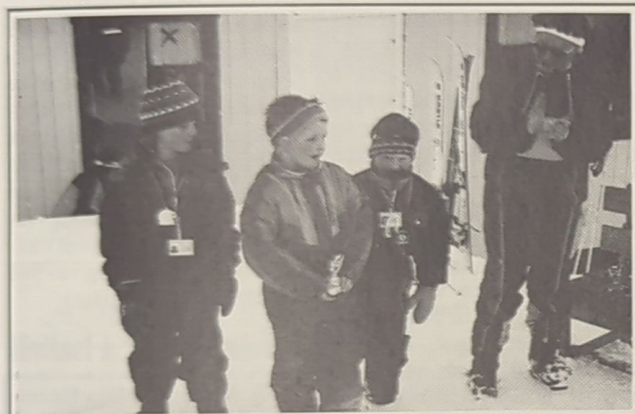

13 ára krakkarnir í hermiæfingum í haust með Guðmundi Gunnlaugssyni þjálfara.

lasafn

Sjáðu hvað ég á flottan bikar.

Pabbi, sjáðu bikarinn sem ég vann.

Við tókum lýsi og erum í finu formi.

14-15 ára á æfingu í haust með Þorláki B. Kristjánssyni þjálfara.

Yngstu börnin voru máluð á skíðavíkunni.

Síðan skein sól spiluðu við Harðarskálann á skíðavíkunni við frábærar undirtektir.

Skíðaval Mí og keppendur, 16 ára og eldri við afhendingu galla frá Íslandsbanka. Þjálfarar eru Kristinn Grétarsson og Bitti Sandahl.

Göngullíð á æfingu í nóvember með Bitti Sandahl þjálfara.

Með buxurnar á hælunum

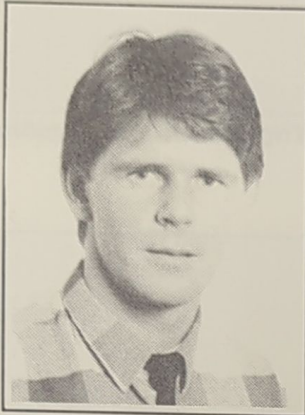
Valur B. Jónatansson segir frá

Þegar ég var beðinn um að skrifa í FERSKÍ-bladið var mér hugsað til árána þegar ég var í stjórn Skíðaráðs Ísa-fjarðar fyrir 13 árum og við vorum að baksa við að gefa þetta auglýsingablað út. Það er ánægjulegt til þess að vita að þetta blað er enn gert út því það færði okkur einna mestar tekjur í fjárhagsdæmi vetrarins. En hvað átti ég svo sem að skrifa um? Minningarnar eru margar frá þessum tíma er skíðin áttu hug minn allan.

Ég fór fyrst á skíði 8 ára gamall, en þá hafði ég nýlega flutt upp á Hlíðarveg úr Grundargötu. Gunnar Bóa, sem átti heima í næsta húsi við mig á Hlíðarveginum, dró mig með sér upp á Andréstún, sem var aðal skíðasvæði okkar krakkanna á þeim tíma. Eftir nokkrar æfingar var ég farinn að geta beygt nokkuð slyslaut. Fljótlega var rokið í að leggja brautir og allt kapp lagt á að gera eins og þeir bestu og þá varð tímataka auðvitað að vera með í spiliinu. Þórður Högnar var alltaf sjálfskipaður í tímavörsluna því hann gat verið með vekjaraklukkuna í herbergisglugganum heima hjá sér og notaði fána til að ræsa keppendur. Hann var samviskusamur, skráði niður alla tíma og síðan voru veitt verðlaun fyrir besta árangurinn. Þarna fékk maður smjörþefinn af keppnisandanum.

Stóruðin okkar annað heimili

Eftir því sem leiknin jókst var farið í Stóruðina, sem var okkar annað heimili um nokkurt skeið. Þar voru margir frægir kappar eins og Jenni „Urðarkóngur“ Magnússon, Siggí Bfu, Nonni Dídíar, Einar Hreins, Simbi Annasar, Geir Yngva, og Jói Baddi, Hafsteinn Sig, Silli,

Valur B. Jónatansson.

Gummi Jó, og Árni Búbba allt kappar sem maður bar mikla virðingu fyrir. Við Gunnar Bóa vorum yngstir í þessum hópi, en við náðum þó fljótlega að standa í þeim eldri, enda æfðum við á hverjum degi. Addó frændi kom síðar inn í hópinn og var einn sá harðasti við æfingarnar.

Á „Hólnum“

Ég átti það til á þessum árum að ganga með skíðin niður í bæ til að sýna snilli mína á „Hólnum“ sem var niður í Tangagötu. Addó átti þá heima í Smiðjugötu 1 og var þetta helsta skíðabrekka hans þessi ár. Ég fór því niður í bæ með skíðin og mætti þá undrandi skíðamönnum sem skunduðu í Stóruðina. Það var mér mikið kappsmál eins og öðrum að vera bestur einhvers staðar, en í Stóruðinni gat ég ekki stáð af því.

Það var mikið lagt á sig við æfingar á þessum árum. Við létum það ekki á okkur fá að leggja 90 porta svigbrautir á Dalnum þar sem gengið var upp með stangirnar og troðið í leiðinni, enda engar lyftur og hvað þá troðari. Eins voru oft lagðar stórsvigsbrautir upp í Skál og niður að Seljalandi. Það voru farnar þrjár til fjórar ferðir yfir

daginn. Þetta kallaði á mikið þrek því við urðum að fylgja þeim eldri eftir; Hafsteini, Silla, Gumma Jó og Árna Búbba svo einhverjir séu nefndir.

Lyftan opnaði nýjan heim

Eftir á að hyggja held ég að við höfum haft mjög gott af þessum þrekæfingum. Það var minna um tækniæfingar eins og gefur að skilja. Með tilkomu neðri lyftunnar 1967 urðu kaflaskipti í ísfrisku skíðalífi. Þá opnaðist nýr heimur fyrir okkur sem vorum búnir að vera að puða við þetta. Skíðæfingarnar breyttust til hins betra þar sem ekki þurfti að eyða dýrmætum æfingatíma í labb. Við fengum því mun meiri skíðun og framfarirnar urðu meiri.

Presturinn sagði: „Nei“

Ég átti upphaflega að fara á Unglingameistaramótið á Siglufirði 1970, en þar sem fermingin bar upp á sömu helgi bannaði séra Sigurður mér að fara. Það voru mér mikil vonbrigði. Ég man að Sigrún Grímsdóttir, sem átti að fermast sama dag og ég, lét sér ekki segjast. Hún fór á mótið hvað sem hver sagði og lét ferma sig í Hnífsdal helgina á eftir.

Ég varð því að bíða í eitt ár og fór fyrstu keppnisferðina 1971, á Unglingameistaramótið sem fram fór á Seyðisfirði. Það var sannkölluð ævintýraferð. Hópurinn fór með varðskipi alla leið til Seyðisfjarðar með viðkomu á Siglufirði, Akureyri, Ólafsfirði og Húsavík þar sem keppendum var smalað saman. Ferðin tók um tvo sólarhringa. Við hrepptum slæmt veður er við fórum frá Húsavík. Flest allir keppendur voru sjóveikir

og var ekki kræsilegt að fara um ganga skipsins þar sem menn lágu saman í einni kós, ælandi upp um alla vegg. Það var mikið að gera hjá skipverjum við að þrifa ælu á leiðinni og sögðu þeir þetta eitt erfiðasta verkefni sem þeir hafi nokkru sinni lent í.

Sigursveit Ísafirðinga á landsmótinu í Reykjavík 1974. F.v.: Gunnar Jónsson, Arnór Magnússon, Valur Jónatansson og Hafsteinn Sigurðsson.

Fern gullverðlaun

Mótið á Seyðisfirði var skemmtilegt, veðrið setti að vísu strik í reikningin eins og svo oft á skíðamótum. Mikil þoka var í stórsvigskeppninni, svo það sást varla á milli porta. Ég átti engin stórsvigs-skíði þannig að ég fékk skíði lánuð hjá Einari Val (eldri), er voru 2,15 metrar að lengd og þótti það í lengra lagi fyrir 13 ára púka. En ég lét mig hafa það og þar sem brautin var lögð á miklum flata kom það sér vel að hafa gott rennsli. Ég sigraði með nokkrum yfirburðum og höfðu skíðin sitt að segja. Svigið fór fram á túni rétt fyrir ofan kaupstaðinn þar sem ekki var hægt að komast upp á skíðasvæði þeirra Seyðisfirðinga vegna veðurs. Ég náði einnig að vinna svigið og þar með alþáttkeppnina svo var ég í sigursveit Ísafjarðar í flokka-svigi. Ég kom því heim með fern gullverðlaun úr minni fyrstu keppnisferð!

Með buxurnar á hælunum

Ef maður hugsar til baka var margt skondið sem kom upp á í mótum. Unglingameistaramótið á Húsavík er mér sérstaklega minnisstætt. Þegar ég kom út úr rásmarkinu í svigkeppninni var tekið það mikið á að axlarböndin gáfu sig og buxurnar voru komnar niður á hæla strax í öðru porti. Ég vildi ekki

koma þannig í mark og sá því þann kost væntan að stoppa og hysja upp um mig buxurnar. Ég bað ræsinn að aumkast yfir mig og leyfa mér að byrja aftur. Hann gerði það, ég fékk annað tækifæri og þá gekk allt að óskum, buxurnar héldust upp og ég náði næst besta tímanum. Þetta væri ekki hægt í dag.

Í faðmlögum við Bryndís

Það var margt brallað á Dalnum á þessum árum, enda ekki mikið um skipulagðar æfingar. Eitt sinn sem oftast var mjög gott veður og fjöldi fólks á skíðum. Við sáu Bryndís Schram, sem þá var skólastýra í menntaskólanum, renna sér niður rétt á undan okkur strákunum. „Það væri gaman að renna sér á eftir henni og taka utan um hana,“ sagði Gunnar spokur á svip. Við hvöttum hann eindregið til að reyna það. Hann lét sér ekki segjast, renndi sér á eftir henni og tók utan um hana og síðan féllust þau í faðmlög í snjónum. Bryndís tók þessu vel og sagði að hún hefði frekar viljað fá hann framan á sig! Þannig var þetta oft, ef einhverjum okkar datt eitthvað í hug var það framkvæmt á stundinni.

„Heimsfrægir“ á Ísafirði

Ég og Gunnar Bóa fórum í æfingaferð til St. Moritz í Sviss árið 1973 og átti að taka skíðin með trompi og sýna alheiminum hvað í okkur væri spunnið. Við fórum út í lok september, en þá kom í ljós að snjólaust var á svæðinu. Við urðum að bíða eftir snjónum í hálfan mánuð. Æfðum þrek á meðan, hlupum daglega og dvöldum þar í rúma tvo mánuði. Svissneska skíðalandslíðið var að æfa þar á sama tíma. Við reyndum að fá að æfa með því, en þjálfaranum leyst ekki nógu vel á okkur og hafnaði því og kom það okkur mjög á óvart. Við höldum að við værum í sama styrkleika-flokki og svissneska liðið, en annað kom á daginn. Við vorum þá bara „heimsfrægir“ á Ísafirði.

Með skíðakveðju
Valur B. Jónatansson.

Helgarferðirnar til Reykjavíkur eru vinsælar og þær eru ódýrar

Ferðaskrifstofa Vestfjarða

Eftirfarandi fyrirtæki styrktu útgáfu á Ferskí og kunnum við þeim bestu þakkir fyrir

Orkubú Vestfjarða	G l e ð i l e g j ó l o g	f a r s æ l t n ý t t á r	Lögfræðiskrifstofa Tryggva Guðmundssonar
Köfunarþjónusta Hafsteins Ingólfssonar			Niðursuðuverksmiðjan hf., Ísafirði
Hraðfrystihúsið hf., Hnífsdal			Rækjustöðin hf., Ísafirði
Bakki hf., Hnífsdal			Verslunin Búð, Hnífsdal
Búðanes hf., Ísafirði			Flugfélagið Ernir hf., Ísafirði
Landsbanki Íslands Ísafirði			Tækniþjónusta Vestfjarða
Blómastofan Ísafirði			Hljómborg, Ísafirði
Umboðsverslun Hafsteins Vilhjálmssonar			Íshúsfélag Ísfirðinga hf.
Hjólbarðaverkstæði Ísafjarðar			Hrönn hf., Ísafirði
Skrifstofa verkalýðsfélaganna			Gunnvör hf., Ísafirði
Bensínstöðin Ísafirði			Hraðfrystihúsið Norðurtangi hf.
Arnarvör hf., Ísafirði			Frosti hf. Súðavík.

Mótaskrá 1991

Norrænar greinar:

Jan. 26. Boðganga Ísafirði	13 ára og eldri		
Feb. 2.-3. Bikarmót Akureyri	fullorðnir	15 kmH	
9. Skíðafélagsmót Ísafirði	13 ára og eldri		
16.-17. Bikarmót Ísafirði	fullorðnir	15 kmF	
	unglingar	7,5 kmF	
23. Skógargangan Egilsstöðum		20 kmH	Íslandsganga
Mars 2.-3. Bikarmót Siglufirði	fullorðnir	15 kmH	
	unglingar	7,5 kmH	
6. Hnífsdalsganga	allir flokkar		
9. Ólafsmót Ísafirði	12 ára og yngri		
9. Bláfjallagan Reykjavík		20 kmH	Íslandsganga
16.-17. Bikarmót Ólafsfirði	fullorðnir	30 kmF	
	unglingar	7,5 kmF	
23.-25. Unglingameistaramót Íslands Akureyri			
28. skírd. Fjarðargangan Ólafsfirði		20 kmH	Íslandsganga
30. Vestfjarðamót Ísafirði	allir flokkar		
Apr. 4.-7. Skíðamót Íslands Ísafirði	12 ára og yngri		
20. Sporthlöðumót Ísafirði		25 kmH	Íslandsganga
20. Lambagan Akureyri			
25.-28. Andrésar Andar-leikarnir Akureyri			
Mai 1. Fossavatnsgangan Ísafirði		22 kmH	Íslandsganga
4.-5. Öldungamót Íslands Reykjavík		10 kmH 7,5 kmF	

UMÍ	SMÍ
13-15 ára stúlkur 3,5 kmH 2,5 kmF 3×2,5 km HFF	16 ára og eldri, konur 7,5 kmH 5,0 kmF 3×3,5 km HFF
13-14 ára drengir 5,0 kmH 3,5 kmF 3×3,5 km HFF	17-19 ára piltar 15 kmH 10 kmF
15-16 ára drengir 7,5 kmH 5,0 kmF 3×5,0 km HFF	20 ára og eldri, karlar 30 kmH 15 kmF
	16 ára og eldri, karlar 3×10 km HFF

Mótaskrá 1991

Alpagreinar:

Feb. 2.-4. Grænagarðsmót	13 ára og eldri	svig/stórsvig
10. Vestfjarðamót	7-12 ára	stórsvig
16.-17. Vestfjarðamót	13 ára og eldri	svig/stórsvig
23.-24. Bikarmót Ísafirði	15-16 ára	svig/stórsvig
23.-24. Bikarmót Reykjavík	13-14 ára	svig/stórsvig
Mar. 2.-3. Bikarmót Akureyri	karlar/konur	2 × svig
3. Vestfjarðamót	7-12 ára	svig
9.-10. Bikarmót Ólafsfirði	15-16 ára	svig/stórsvig
10. Ólafsmót	7-12 ára	svig
16.-17. Bikarmót Dalvík	karlar/konur	2 × svig
23.-24. Unglingameistaram. Ak.	13-14/15-16 ára	svig/stórsvig
Apr. 4.-7. Íslandsmót Ísafirði	karlar/konur	svig/stórsvig
12.-13. FIS Ícelandair Cup Ísa.	karl/kon og 15-16 og 2ja	2 × svig brauta keppni
13.-14. Bikarmót Siglufirði	13-14 ára	svig/stórsvig
14.-15. FIS Ícelandair Cup Aey.	karl/kon og 15-16	2 × stórsvig
17. FIS Ícelandair Cup Dal.	karl/kon og 15-16	stórsvig
19.-20. FIS Ícelandair Cup Rek.	karl/kon og 15-16	2 × svig
21. Firmakeppni Skíðaf.		
25.-27. Andrésar Andar-leikar	Ak.	
Mai 4.-5. Öldungamót Reykjavík	30 ára og eldri	

Harðarskálinn í máli og myndum

Endurbyggingin er mikið afrek sem hefur verið unnið með sama hugarfari og bjartsýni og fyrir 40 árum.

Knattspyrnufélagið Hörður, sem stofnað var 27. maí 1919, lagði upphaflega mesta áherslu á iðkun knattspyrnu og síðar frjálsar íþróttir og handknattleik (sem þá var mest iðkaður á sumrin utanhúss.)

Skíðaíþróttin kom síðar á dagskrá. Það stafaði mest af því, að á fjórða áratugnum, þegar skíðaíþróttin varð keppnisgrein hér á Ísafirði, kepptu Harðverjarnir flestir með Skátafélaginu Einherjum og Ármanni í Skutulsfirði. Þá voru oftast keppendur með á skíðamótum á vegum Harðar. Þegar skátarnir ákváðu að hætta þátttöku í skíðamótum fór að lifna yfir íþróttinni innan Harðar.

Á félagsfundi 13. október 1937 var rætt um stofnun skíðadeildar og byggingu skíðaskála og lögð fram teikning af skála í janúar 1938 var rætt um staðsetningu. Sama ár var reynt að ná samningum við Skíðafélag Ísafjarðar um að félögin byggja sameiginlega skíðaskála, en um það tókust ekki samningur.

Veturinn 1944–45 lifnar verulega yfir skíðaáhuga innan Harðar og voru helstu hvatamenn þess bræðurnir Haukur og Guðmundur Benediktssynir í Hraunprýði. (Haukur flutti til Reykjavíkur

haustið 1947 og var um langt árabíl forstjóri Borgarspítalans. Guðmundur flutti suður árið 1954 og er prentsmiðju-eigandi í Kópavogi).

Félagið leigði þennan vetur Sunnuhlíð, hús símannanna í Tungudal og var farið þangað í útilegur og skíðaferðir.

Í ársbyrjun 1946 var stofnuð skíðadeild Harðar og í fyrstu stjórn voru: Daníel Sigmundsson, formaður, Haukur Benediktsson og Sverrir Guðmundsson.

Strax í upphafi var aðaláherslan lögð á þjálfun yngstu skíðamannanna og var Guðmundur Benediktsson sjálfkjörinn til þess starfs, enda var hann um margra ára skeið óþreytandi við að hvetja unga fólkið til æfinga og keppni og fórnadi öllum frístundum til þess.

Strax var hafinn undirbúningur að byggingu skíðaskála og ætlunin að hann yrði reistur á Seljalandsdal, utarlega í svokallaðri Kvennabrekku, þ.e. á þeim slóðum, sem fyrsta skíðalyftan liggur um nú.

En Hörður átti undir högg að sækja, því að Skíðafélag Ísafjarðar hafði fengið hjá bæjarstjórn einkarétt til 25 ára á Seljalandsdal og því var öll mannvirkjagerð á Dalnum háð samþykki

Skíðafélagsins, sem nú synjaði Herði um byggingarleyfi.

Forráðamenn Harðar komust að því, að framan við Buná á Seljalandsdal var óskipt land milli Tungu og Ísafjarðarkaupstaðar. Halldór Jónsson bóndi í Tungu og synir hans Sigurjón og Bjarni, þeir góðkundu skíðamenn, gáfu nú Herði skriflegt leyfi fyrir sitt leyti til skálabyggingar, enda voru þeir ekki aðilar að samningunum milli Skíðafélagsins og Ísafjarðarkaupstaðar.

Bæjarstjórn Ísafjarðar gaf nú einnig byggingarleyfi á þessu óskipta landi, þrátt fyrir mótmæli Skíðafélags Ísafjarðar.

Þó að Harðverjar væru ekki fyllilega sáttir við staðsetninguna vestan Bunár, enda um mun erfiðari efnisflutninga að ræða, var ákveðið á aðalfundi Harðar 6. mars 1947 að hefja smíði skálans strax að vori og var mælt fyrir grunni hans þann 7. júní.

Daníel Sigmundsson húsasmíðameistari og formaður Skíðadeildar Harðar teiknaði húsið 8x12 m að stærð, ásamt rishæð. Daníel var að sjálfsögðu byggingarmeistari hússins og vann það verk af alúð og vandvirkni, eins og hann er þekktur fyrir. Það má segja, að Harð-

Flutningar á timbri upp Múlann.

arskálinn hafi verið upphitun fyrir þau afrek, sem hann síðar vann með byggingu margra björgunarskýla Slysavarnafélags Íslands á Hornströndum.

Auk Daníel báru hitann og þungann af framkvæmdum og allri fjáröflun þeir Haukur Benediktsson, Högni Þórðarson, Gunnlaugur Ó. Guðmundsson og Guðmundur

Alls staðar mættum við skilningi og velvild. Það var undravert hvað Ketill kaupfélagsstjóri og Ragnar í Björk sýndu þessum strákum, sem voru að taka út byggingarefni, mikið traust. En það tókst líka að greiða alla reikninga á eðlilegum tíma.

Fjáröflun var sett í gang með dansleikjum og skemm-

Gulli, Högni og Guðm. Ben. draga efni á sleða upp Múlann.

Benediktsson, sem í þessari röð urðu allir formenn Harðar á árunum 1945–54. Þetta var „Harðarklíkan“ svonefnda.

Enga sjóði átti félagið, þegar verkið hófst, en forystumennirnir áttu bjartsýni noga. Högni sá um fjármálin og aðstoðaði Daníel við efniskaup.

tunum, hlutaveltum og biðsýningum (jafnvel í Bolungarvík, þó að enginn bílvegur væri þangað þá).

Vinnan við skálann hófst í júní 1947 og að sjálfsögðu aðeins eftir venjulegan vinnudag og um helgar. Steyptur grunnur var fullgerður í enduðum ágúst, en húsið fókelt í nóvember.

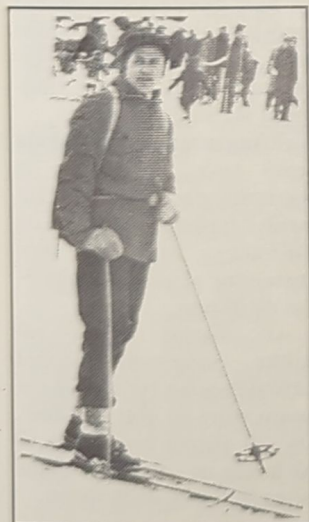
Flutningar með steypuefni á hestum. Högni, Daníel og Gunnlaugur.

Verið að bera rör í vatnsleiðsluna. Guðm. Ben., Högni, Jóna og Gunnlaugur.

Flutningur á efni á sleða. Haukur Sig., Didda, Alli Kalli, Alli Ingibjartar og Gulli.

Daniel Sigmundsson.

Efnisflutningar voru erfiðir. Skíðavegurinn náði þá ekki upp á Seljalandsmúlann, eins og nú er.

Til þess að flytja mól í pokum og sement í grunninn voru fengnir að láni hestar hjá bændunum í Tungu, Kúabúinu, Hafrafelli og Kirkjuból.

Prælast var upp á Múlann á hömlum hertrúkk til að flytja klæðninguna utan á húsið, sem síðan, eins og allt efni, var flutt á herðunum og á sleða, þegar haustaði.

Allt verkið var unnið í sjálfboðavinnu, sem tók nokkur ár, þar til húsið var fullbúið, en þá höfðu neðangreindir lagt fram flestar vinnustundir:

Daníel Sigmunds.	1392 st
Gunnl. Ó. Guðm.	1305 st
Högni Þórðarson	1203 st
Guðm. Benedikts.	877 st
Jón Karl Sigurðs.	289 st
Guðm. L.P. Guðm	197 st
Ólafur Þórðarson	180 st
Haukur Benedikts.	157 st
Haukur Sigurðsson	155 st
Pétur Þórarinnsson	118 st
Jóhann R. Símónar.	109 st
61 fél. samtals	1329 st

Samtals: 7311 st

Húsið mátti vart kallast fókheld, þegar notkun þess hófst. Þegar fyrsta útilegan fór fram, var aðeins búið að negla gólf í forstofuna og var þá þétt legið þar um nóttina, enda enginn hiti í húsinu þá. fram við útidyr svaf Jói Sím. og kveinkaði sér hvergi, þótt smávegis skæfi inn.

Útilegur urðu margar á næstu árum og stundum dvalið við skíðaæfingar í 2-3 vikur og ráðskonur fengnar til að elda ofan í mannskapinn.

Um helgar var selt kaffi, kökur og gosdrykkir, enda var skálinn öllum opin. Eiginkonur og mæður bökðu. Hún bakaði margar jólakökur, hún Jóna kona Guðmundar Ben. á þessum árum.

Áhuginn var mikill og félagsandinn góður, enda lét árangurinn ekki á sér standa á skíðamótunum.

Haukur og Guðmundur Benediktssynir, Haukur og Jón Karl Sigurðssynir, Jóhann Símónarson, Einar Valur Kristjánsson, Steinhórn Jakopsson, Guðmundur Halldórsson og ekki síður Karólína Guðmundsdóttir, Martha Bibí Guðmundsdóttir og Jakóbína Jakobsdóttir.

Öll eru þessi nöfn vel þekkt frá skíðamótum innanlands sem utan um langt árabíll, ásamt fjölda annarra, sem gátu sér gott orð.

Harðarskálinn var mikið notaður og nýir menn tóku það við stjórn. Þeir tóku við húsinu skuldlausu.

Því miður fór þó svo að áhuginn datt niður og forystumenn félagsins gáfust upp við að halda skálanum við.

Þá tóku skemmdarvargarnir við og brutu allar rúður og allt innanhúss og utan, sem hægt var að skemma. Harðarskálinn varð sem niðurnýtt flak, félaginu til skammar og beið þess eins að verða rifinn eða brenndur.

Vindurinn gnauðaði í gegnum húsið með snjóbyljum og regni í a.m.k. tvo áratugi, en húsið stóð samt.

Loksins birti til.

Undir forystu Páls Sturlaugssonar ritaði foreldrafélag skíðabarna Knattspyrnufélaginu Herði bréf dags. 30. apríl 1987, þar sem farið er fram á afnot af skálanum.

Engir fögnuðu þessu meir, en við, sem staðið höfðu að byggingu hússins fyrir 40 árum, þegar málið var kynnt fyrir okkur.

Samningurinn var undirritaður og húsið fært nálægt þeim stað, sem því var upphaflega ætlaður staður. Það sýnir best hversu vel var vandað til smíði hússins í upphafi, að það skyldi þola flutning eftir þá meðferð, sem það hafði fengið.

Endurbýggingin er mikið afrek, sem hefur verið unnið með sama hugafari og bjartsýni og fyrir 40 árum.

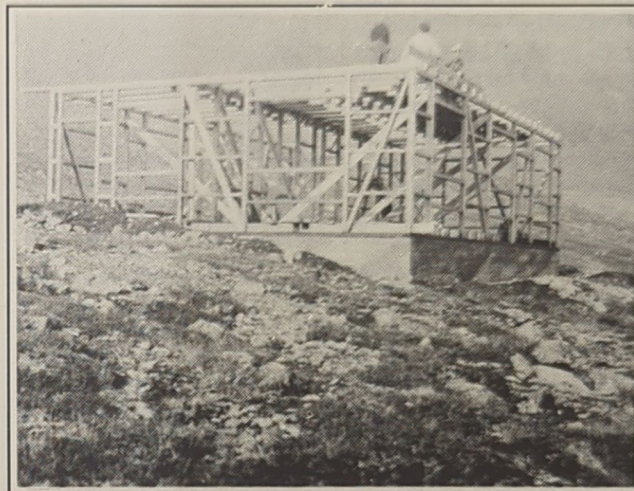
Nú er húsið aftur fallett utan sem innan til mikils sóma þeim, sem að verkinu hafa staðið.

Vonandi verður Harðarskálinn um langa framtíð aðsetur fyrir æsku Ísafjarðar og nággranna á Seljalandsdal, og óskandi að húsið komi að þeim notum, sem því upphaflega var ætlað.

Högni Þórðarson.

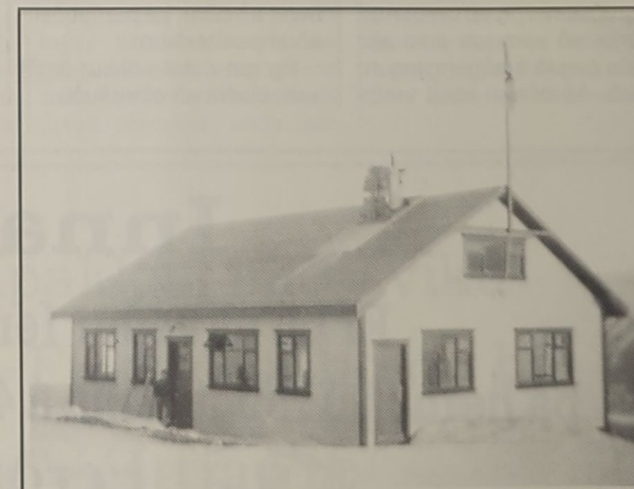
Grunnurinn var mokaður á höndum. Þarna er verið að slá utan af grunninum.

Grindin reist.

Klæðning sett á þakið.

Harðarskálinn mótaður.

Pröstur Jóhannesson:

Til áhugamanna um skíðagöngu

Skíðagöngun hefur verið í lægð nú síðustu ár. Færri koma á æfingar og enn færri gefa kost á sér til starfa að málefnum íþróttarinnar. Líklegt er að margir þættir komi hér við sögu. Eitt hið veigamesta er þó sú staðreynd að okkur hefur ekki tekist að gera íþróttina skemmtilega og aðlaðandi fyrir börn og unglinga. T.d. hafa flestar keppnir verið haldnar á þeim stöðum sem áhorfendur og aðstandendur barna og unglinga hefur verið ómögulegt að fylgjast með, nema vera þokkalegir skíðamenn. Við höfum löngum farið í hljóði og nánast gert hlutina í felum.

Engu að síður reidumst við ballöðum og fréttamönnum fyrir að birta ekkert um íþróttina. Hversvegna er knattspyrna svo vinsæl? Gæti það verið vegna þess að allt starf að knattspyrnu, námskeið og æfingar að ég tali ekki um keppnirnar eru fyrir allra augum og aðgengilegt fyrir hvern sem er. Getum við ekki breytt til og gert gönguna opnari og umfram allt aðgengilegri, og hætt þessum fámenna feluleik.

Til þess að þetta megi takast þarf að færa aðstöðuna nær fólkinu, því að áratugareynsla sgrir okkur að almenningur kemur ekki þangað sem aðstaðan hefur verið. Við sem viljum íþróttinni vel þurfum að koma þessu inn hjá þeim er ráða yfir troðaramálum og fá þá í lið með okkur. Þeir verða að skilja að skíðagöngun stendur og fellur með brautartroðslunni og að brautirnar verða að vera þar sem allir geta byrjað á aðgengilegum stað. Að öðrum kosti verða

Pröstur Jóhannesson.

skíðamenn að standa saman og kaupa troðara fyrir gönguna. Seljalandsdalur er stundum kallaður skíðaparadís, hann er það fyrir göngumenn sem eru í þokkalegri æfingu og góðir að renna sér. Fyrir hina er oft hreinasta martröð að komast frá skíðheimum og upp á göngusvæðið eða öllu heldur til baka. Skíðaparadísin er því með þeim galla að hún er mjög óaðgengileg og óaðlaðandi fyrir alla almenna iðkendur. Skíðagönga er þannig íþrótt að það má iðka hana mjög víða og þarf ekki að vera bundin við skíðasvæðin svökölluðu (þar sem lyfturnar eru).

Áður en snjótroðari kom til Ísafjarðar þá voru flestar æfingar og keppnir í Tungudal, en síðan færðu menn sig til, í stað þess að færa troðarann. Þetta tel ég að hafi verið með stærri mistökum sem við höfum gert. Ef einn troðari dugur ekki til að anna báðum greinum á þessum svæðum sem liggja hvort að öðru, þá þarf auðvitað annan troðara.

Ég get nefnt nokkur atriði sem stuðla að ofanrituðu.

1. Troða þarf brautir á Torfnessvæðinu þegar þar er snjór. Einnig að setja upp lýsingu og kveikja á þeirri sem er þar þegar fyrir hendi. Svæðið er aðgengilegt og hægt er að leggja þar auðveldar brautir. Mjög hentugt er að vera þar með námskeið og æfingar fyrir þá yngri. Því miður er Torfnessvæðið viðkvæmt í hálku og er oft snjólaust.

2. Tungudalur er mjög fallegur og einstaklega aðlaðandi útivistarsvæði. Troða þarf þar brautir með tengingum við Skeiðið og Holtahverfið. Svæðið er mjög hentugt fyrir skíðagöngu, bæði fyrir almenning og keppnismenn.

Þarna þarf auðvitað einnig lýsingu. Svæðið innan við golfskálann er mjög skjólsælt og skemmtilegt. Taka þarf upp samstarf við þá aðila sem eru á svæðinu, Skógræktarfélagið, sumarbústaðareigendur og Golfklúbbinn. Gísli Eiríksson hefur sagt mér fá hugmynd um að skipuleggja fasta göngu og hlaupabraut í Tungudal sem yrði upplýst og tengdist nýja veginum fram að göngunum. Ég hef skoðað þessa möguleika ásamt Bitti Sandahl og lýst okkur vel á. Þetta gæti verið framtíðin, föst braut sem færi að hluta um skógræktina og nýttist sem skíðagöngubraut á vetrum, en göngu og skokkbraut utan þess.

3. Færa keppnirnar niður í Tungudal eða út á Torfnessvæðið. Koma Hnífsdalsgöngunni á aftur og halda námskeið fyrir byrjendur og lengra komna.

4. Laga brautarstæðin á Seljalandsdal með því að gera sneiðing frá lyftuhúsi og

fram brúnir, eða leggja veg upp á göngusvæðið.

5. Athuga mætti hvort lengja ætti Fossavatnsgönguna en gera hana samt auðveldari, með því að starta öllum við Kristjánsbúð á Botnsheiði. Þátttakendur snéru bókum saman og héldu í sitt hvora áttina. Þeir sem færu fulla Fossavatnsgöngu færu fyrst að Vatnahnjúk og síðan til baka og að Skíðheimum. Þannig er auðvelt að komast á start-

svæðið og skemmtilegt að fylgjast með startinu. Í dag þá fara um 60 - 70% þeirra sem starta við Vatnahnjúk hvort sem er frá Botnsheiði.

Eitt er þó víst að ekkert af þessu verður ef aðeins þeim sem voru kosnir til að starfa í göngunefnd Skíðafélagsins 3 menn, eiga að framkvæma allt einir. Stuðningur allra þeirra er vilja íþróttinni vel og vilja góðar aðstræður þarf að koma til. En stærsta vanda málið í dag er þó roðaraleysi.

Þrír göngugarpar, f.v.: Arnar Pálsson, Hlynur Guðmundsson og Gísli Einar Arnason.

SKÍÐAGANGA!

Góð íþrótt er gulli betri, segir máltækið. Skíðagönga er góð íþrótt sem er þroskandi bæði á líkama og sál.

Skíðagönga er iðkuð af stórum hópi hér á Ísafirði og á miklum vinsældum að fagna. Í þeim hópi eru rúmlega tíu krakkar og unglingar sem stunda þessa íþrótt sem keppnisgrein. Þeim hópi er svo skipt niður eftir aldri, þ.e.a.s. 8-12 ára og 13-16 ára.

Eldri hópurinn er búinn að æfa síðan í byrjun júlí þessa árs, keppnistímabilið byrjar þó ekki fyrr en í febrúar og þá er mikilvægt að vera kominn í góða þjálfun. Einar Ólafsson þjálfadi til að byrja með en hann fór í skóla til USA. Það var þá sænsk stelp sem heitir Bitti

Sandahl sem tók við. Nú hefur hún einnig farið af stað með leikjanámskeiði í göngu fyrir 8-12 ára krakka, þjálfari þar ásamt Bitti er Guðbjörg R. Sigurðardóttir.

Æfingarnar í haust hafa verið mjög fjölbreyttar og skemmtilegar. Við höfum farið í fjallatúra, ratleiki og þríþraut. Þríþraut samanstendur af sundi, hjólríðum og hlaupi.

Að lokum viljum við þakka norrænuþróunarnefnd Skíðafélagsins fyrir mjög vel unnin störf og gott samstarf. Og við viljum hvetja alla til að koma og æfa með okkur þessa hollu og góðu íþrótt.

Gísli Einar Arnason
Arnar Pálsson
Hlynur Guðmundsson

Innanlandsflug

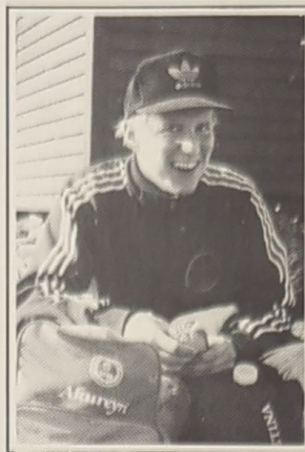
Ef þú ákveður ferðina með hæfilegum fyrirvara þá hefur þú möguleika á 40% afslætti. Hafðu samband við okkur.

Ferðaskrifstofa Vestfjarða

Á skíðum hjá Svíum

Daníel Jakobsson skrifar frá Jarpen í Svíþjóð

Daníel Jakobsson.

Daníel í hópi nemenda í skíðamenntaskólanum í Jarpen. Daníel er fjórði frá vinstri í aftari röðinni.

HVERNIG datt þér í hug að sækja hingað til Jarpen, Daníel? „Þjálfarinn minn á Íslandi var hérna fyrir nokkrum árum og hann sagði að þetta væri mjög góður skóli og hérna væri fyrirtaks skíðþjálfun. Hann hvatti mig til að sækja um.“ Já, hvað heitir hann nú aftur? - Einar, hvers son? „Ólafsson“. Já, alveg rétt! Hann var ansi góður, eða hvað? „Jú, hann var í áttunda sæti á sænska meistaramótinu, segi ég stoltur“.

Svona byrja öll mín samtöl við þá Jarpenbúa sem ég hitti: Manninn, sem tók á móti mér á flugvælinum, kennarana mína og krakka sem eru með mér í skíðavælinu. Allir þekkja Einar. Það er í raun fyrst núna sem maður áttar sig á

því hversu góður hann var. Þegar maður lítur á að það eru u.þ.b. 60 strákar jafngamlir mér á skíðamenntaskólanum hér og annað eins sem æfa sjálfir, þá er ljóst að Einar hefur þurft að bera af mörgum vel hæfum til þess að ná þessum árangri.

Jarpen er í Are í Jämtlandi á milli Östersund og Prándheims í Noregi. Í Are er eitt helsta vetraríþróttasvæði Svía sem flykkjast hingað eftir að kemur fram á vetur. Karl XVI Gustaf, konungur og Silvía, drottning hans, láta sig heldur ekki vanta og koma hingað árlega til að fara á skíði með börnin sín. Are sótti eins og menn kannski muna um að fá að halda vetrarólympíuleikana 1994 svo hér þykir greinilega vel að hlutum búið.

Skólinn hér í Jarpen er elsti skíðamenntaskólinn í Svíþjóð. Hann var stofnaður 1973. Síðan hafa margir af fremstu skíðamönnum Svía, bæði í svigi og göngu, komið hingað. Menn eins og Jan Ottoson, Torgny Morgen og Thomas Wassberg sem allir hafa orðið heimsmeistarar í göngu og svigmenn eins og Jonas Nilsson, Stig Strand og Lars Börje sem einnig hafa staðið sig vel í heimsbikarnum og halað inn eitthvað af heimsmeistaratitlum.

Nú eru í skólanum átta unglíngalandsliðsmenn af ellefu í svigi og tveir bræður í göngunni. Þjálfararnir hér eru einnig mjög góðir. Gönguþjálfararnir hér eru þrír. Tveir hafa verið frá

léttara upp aflíðandi brekkur og mér finnst mikið til í því.

Æfingarnar eru yfirleitt um tveggja tíma langar og svo þrekæfingar á kvöldin sem maður sér um sjálfur. Á þeim tveimur mánuðum sem ég hef verið hér hef ég gengið ca. 500 km. á hjólaskíðum og hlaupið um 400 km. Það er mikill munur frá því í fyrra þegar maður æfði kannski þrisvar í viku sumar og haust en núna 6-10 sinnum í viku. Hvað bóknámið varðar þá er það heldur rólegt. Við æfum okkur fyrir hádegi. Fáum okkur svo að borða og byrjum í skólanum klukkan hálf eitt. Þá eru 1-4 tímar svo það er ekki mikið að gera þar.

Það er mikill munur á að æfa hér eða heima á Íslandi. Bæði eru fleiri sem æfa, betri æfingaaðstaða og svo síðast en ekki síst það að geta æft á morgnana. Þó er vert að taka það fram að það fer eftir stöðum. Í Reykjavík var það alveg glatað en staður eins og Ísafjörður á talsverða möguleika ef þáttaka í göngunni væri almenn, ef það væri páskastemming dálítið oftar!

Skíðakveðjur
Daníel Jakobsson.

Til stuðnings ungum Ísfirðingi

Daníel Jakobsson er einstakur unglingur sem lætur ekki sigursæld í skíðakeppnum stíga sér til höfuðs. Hann hefur haldið sínu striki, sótt á brattann, í átt til aukinna afreka með auknum æfingum og góðum stuðningi foreldra sinna. Daníel stundar nú nám í Jarpen í Svíþjóð, í þeim sama skóla er Einar Ólafsson var, og náði besta árangri sem nokkur íslendingur hefur náð í skíðagöngu. Daníel hefur nú einstakt tækifæri til að æfa við úrvals aðstæður, undir leið-

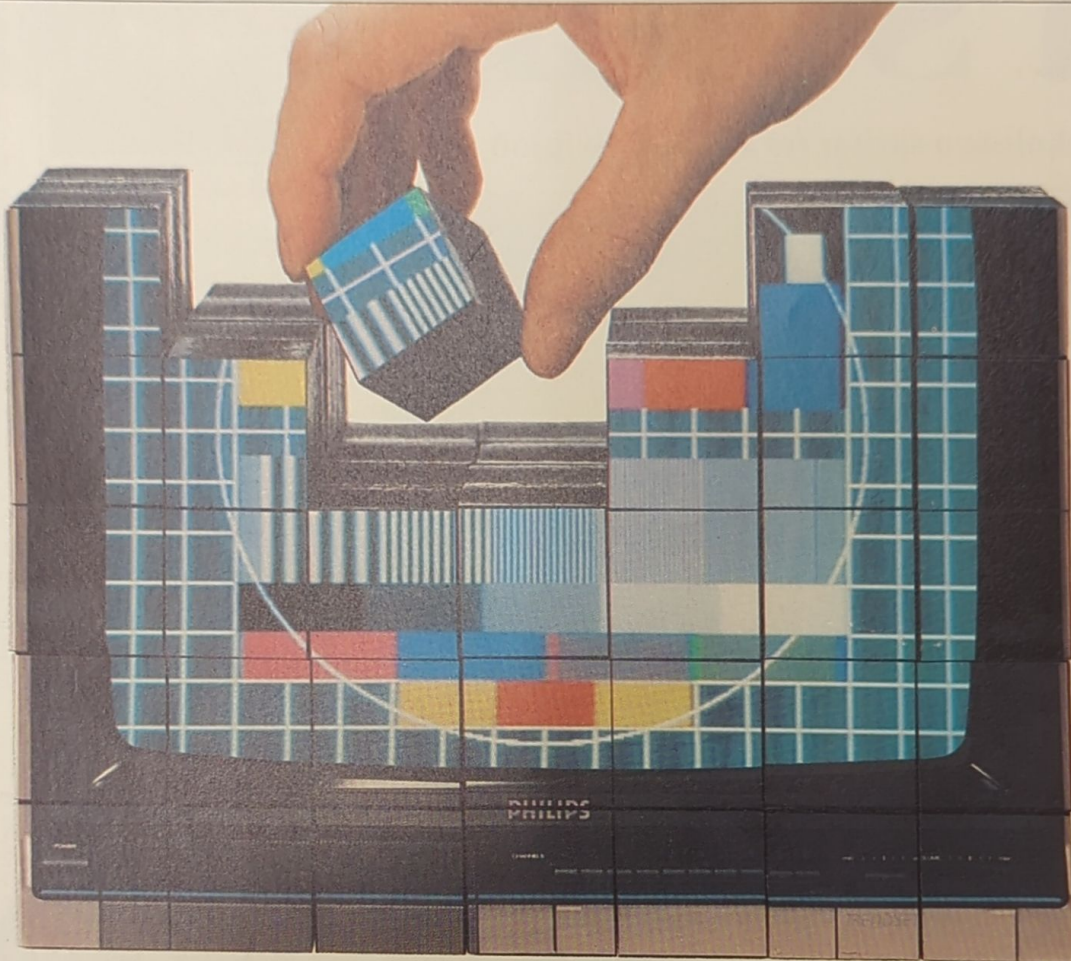
sögn hæfra þjálfara, hann er hraustur á sál og líkama og hefur það áráði og einurð sem þarf til að ná árangri í íþrótt sinni. Enn getur þó liðið nokkur tími þar til við sjáum hvað í drengnum býr. Ég tel að Daníel eigi mikla möguleika á að gera góða hluti og ná árangri í skíðagöngunni. Við sem heima eru getum stutt við bakið á Daníel, með því að fylgjast með honum og veita einhvern fjárhagslegan styrk.

Próstur Jóhannesson.

Við bjóðum ykkur viðskiptapakka í miðri viku
Flug og gisting – Flug og bíll – Flug, gisting og bíll

Ferðaskrifstofa Vestfjarða

Byggðu kaup á dýrari hlutum á EUROKREDIT

Dreifðu afborgunum á 11 mánuði.

EUROKREDIT

greiðslufyrirkomulaginu er ætlað að létta kaup á dýrari hlutum. Með EUROKREDIT samningi verða kaupin einfaldari en þegar um hefðbundna afborgunarskilmála er að ræða – og líka léttari vegna þess að greiðslubyrðinni er oftast dreift á lengri tíma – allt að 11 mánuði. Þeim fyrirtækjum sem bjóða EUROKREDIT fjölga stöðugt. Handhafi EUROCARD korts getur keypt heimilistæki – húsbúnað – farið í ferðalög – og jafnvel keypt sér bíl á EUROKREDIT samningi.

**Einfalt afborgunar-
fyrirkomulag sem
færst mánaðarlega
á EUROCARD kortið.**

**EURO
KREDIT**

Félagi sem færir þér hlutina strax.